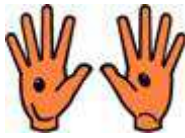
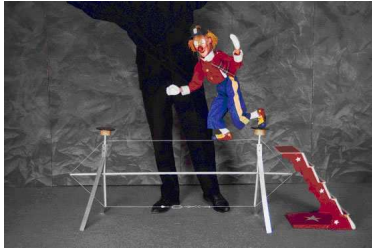

ROCAMORA TEATRE

presenta
SOLISTA

Amb 41 anys de trajectòria professional en el teatre, Cañellas, degà dels marionetistes (*especialistes en titella de fil*) catalans, considerat per la crítica internacional com un dels més hàbils marionetistes europeus, presenta com a solista i en forma de relat d'un llarg viatge, un compendi de la seva producció per a marioneta o titella de fil.

Amb la perspectiva que ens dona el temps i l'experiència, hem volgut recuperar d'alguns dels nostres espectacles anteriors, aquelles escenes i idees que millor van funcionar amb el nostre públic. No per fer-ne una simple repetició, sinó amb les ganes de jugar-hi, de buscar-hi noves possibilitats, d'aprofundir i seguir-hi experimentant, ja que, en posar-les en un altre context, ens obren nous territoris per explorar. En fi, un viatge pels nostres precedents treballs, per recuperar sensacions, idees, situacions i personatges i recompondre un nou puzzle amb tots aquells moments que tant ens ha agradat compartir i que tant ens ha agraït el públic d'arreu.

Guardó a la Millor Animació al "11th. World Festival of Puppet Art 2007" de Praga, Txèquia.

DESCRIPCIÓ

Espectacle festiu de mitjà format per a un actor i sis titelles de fil.

***Per a tot públic, amb versions per a públic infantil o familiar i per a joves i adults.
Interior o exterior, fix en escenari, o itinerant amb un tricicle a pedals.***

SINOPSI

Set històries divertides, poètiques, sorprenents, representades amb sis titelles de fil diferents; un a la volta, però amb un esperit comú: la versemblança de vida pròpia dels ninsots. L'actor i animador de les marionetes actua, juga amb elles en escena. De vegades hi intervé directament, per voluntat pròpia o perquè s'hi veu forçat per la situació. En altres, "desapareix" en centrar tota l'atenció en el titella.

INTRODUCCIÓ AMB MARIONETA Simbolitza el descobriment de la marioneta i l'inici del viatge. De l'interior d'una maleta, l'actor extrau una cadireta, després un artefacte de fusta que observa sense saber per a què serveix. Mentrestant, sorgeix de la maleta un ninot que es mou "autònomament". En la seva intervenció, totes les accions estan encaminades a mostrar un principi bàsic del teatre de marionetes: *l'equilibri inestable*.

JOHNNY DANCE, BALLARÍ DE CLAQUÉ Un clàssic exercici de ball on el ritme és l'absolut protagonista.

L'AVI MANUEL TAMBÉ VOL BALLAR Ratificant la sensació de veritable autonomia dels titelles, l'avi talla el normal desenvolupament de l'espectacle, forçant l'actor a permetre-li l'accés en escena. Un impressionant diàleg basat en la interacció d'ambdós.

FÈLIX, EL PALLASSO BOMBER El moment més circense, en què l'actor esdevé director de pista i involuntària parella còmica de la marioneta.

EL SOMNI DE PIERROT Una pantomima en clau de ballet clàssic on Pierrot intenta assolir les estrelles per tots els mitjans físics que té a l'abast, fins que exhaust s'adorm i en el somni aconsegueix els seus propòsits.

PEPITA RETUERTO "LA BAILAORA" Una professional del flamenc llançada a un desenfrenat "zapateo" amb castanyoles.

L'AVI PATINADOR Apoteosi de la relació entre marioneta i actor. La versemblança del discurs plantejat a l'espectacle arriba aquí a les seves màximes cotes. L'entranyable avi deurà aprendre a patinar per voluntat de l'actor, convertint-se en l'autèntic reflex d'un infant.

FITXA ARTÍSTICA

Autor, director, actor i animació marionetes: **Carles Cañellas**

Actriu i regidora: **Susanna Rodríguez**

Disseny i construcció marionetes i utilatge: **Carles Cañellas, Rocamora Teatre i Col·lectiu d'Animació**

Confecció vestuari ninots: **Rocamora Teatre**

FITXA TÈCNICA

DURADA: ... representació: 1h / muntatge (*amb il·luminació*): 2h / (*exterior-dia*): 1h / desmuntatge: 1h

PÚBLIC: ... a partir de 2 anys / aforament màxim recomanat 300 persones a l'aire lliure i 600 en interior

ESPAI ESCÈNIC: ... pot fer-se tant en sala com fora i amb o sense intermedi / no cal entaulat quan el públic està disposat en grada o amfiteatre, mentre que en cas de platea o a peu pla i amb més de 150 espectadors, cal un escenari o entaulat d'uns 80cm d'alt

mesures òptimes: amplada: 6m / fondària: 6m

teatre: alçada: 3m / **prosceni:** sense bateria de llums ni grans motlures a terra

exterior: espai protegit del vent

SO: ... equip propi de 500w de potència o connexió al P.A. de l'espai des d'escena

IL·LUMINACIÓ: ... (*interior o exterior fosc*) 6kw de llum frontal i 1 contrallum semi zenital des de fons escena

ELECTRICITAT: ... presa de corrent a peu d'escenari / potència 2,5Kw/h + il·luminació

SOLISTA ITINERANT

Ens desplaçem durant 1 hora amb un tricicle a pedals per un itinerari prèviament pactat (sense obstacles, ni pujades o baixades pronunciades), amb parades de 5 a 10 minuts en què es representen algunes de les peces, escollides en funció de l'itinerari i dels espais de les aturades.

LA CRÍTICA HA ESCRIT:

Espectacle concorregut

Marionetes cobren vida al FIA

- L'obra *Solista*, del grup Rocamora, es va presentar diumenge a la Plaça de la Cultura de San José
- El talent del marionetista Carles Cañellas fa semblar que els nins es manegessin sols, com si ell desaparegués per lapses de l'escenari

L'art de dotar de vida a l'inanimat és una vocació que té el titellaire europeu Carles Cañellas. Amb un conjunt de fils i unes mans virtuoses aquest català posa en escena un espectacle de carrer amb marionetes, capaç de mantenir sense parpellejar per més d'una hora a grans i petits. Això ho van comprovar els que van ser avui al migdia a la Plaça de la Cultura, on es va presentar l'obra de marionetes *Solista*, de la companyia barcelonina Rocamora. L'espectacle va arribar al país com a part de les activitats culturals del Festival Internacional de las Artes. Què fa a aquestes marionetes tan especials? La diferència amb altres nins del seu tipus és que es tracta de personatges que s'apoderen totalment de l'escenari, mitjançant números circenses, de *ballet*, flamenc i altres balls populars, que executen amb tal perfecció que sembla que la figura del titellaire desapareix per lapses de l'escena. Cañellas ens recorda que està a l'escenari només quan crida a les seves estrelles, que van sortint de les seves maletes una rere altre. El primer en aparèixer és un ballarí de *tap dance* anomenat Johnny, una simpàtica marioneta negra, que és de les que mostren més perfecció de la tècnica. No obstant això, qui s'emporta el *show* és una marioneta creada per l'espanyol al qual només anomena avi, i que malgrat els reumes fa retronir l'escenari amb els seus balls. Mentrestant, l'esplanada de la Plaça de la Cultura llueix ben concorreguda. Alguns dels que passen per casualitat s'acosten a tafanejar el que manté a tots tan entretinguts. Aquests transeünts acaben per quedar-se, oblidant així dels quefers del dia per uns minuts

Regalar cultura. Part de l'aportació cultural que fa Carles Cañellas i la seva companyia de grup Susanna Rodríguez, que l'ajuda a escena, és la presentació d'una peça de ballet protagonitzada per un titella de fil amb aire de mim, que segons diu l'acompanya en els seus viatges des de 1979. La peça transporta el públic a un moment dramàtic que mostra les gestes d'un ballarí per assolir una estrella. Després d'aquest acte, arriba el torn de l'última marioneta que l'acompanya en aquest viatge a Costa Rica: una ballaora negra, anomenada Pepita, que sona les castanyoles i es mou al millor estil del flamenc andalús. *Solista* tanca amb la repetició a l'escenari de la marioneta de l'avi, que li treu rialles al públic en els seus intents per aprendre a patinar. Aquesta obra s'acaba quan l'artista darrere els fils s'acomia i expressa el seu desig que no tornin a passar uns altres vint anys per tornar a Costa Rica amb llurs nins.

Ana Yancy Flores M.. **LA NACIÓ**. 14/04/2014

SOLISTA

ROCAMORA TEATRE

"Solista" de Carles Cañellas va inaugurar oficialment el 8è Festival Internacional de Teatre de Titelles per a Adults "Pierrot 2013". No hi ha dubte que és el tipus d'obra, que millor sintetitza i representa el teatre de titelles que tots traspuem des del més profund de nosaltres mateixos. L'actitud (que podríem anomenar amor) de l'actor vers el titella, la relació entre un actor i un titella, i la vida de les marionetes en el seu conjunt, constitueixen el nucli central de l'obra. Una obra de teatre neta de tot el superflu, una obra de teatre que cap en un bagul, una obra de teatre on s'hi aplega tota la bellesa de l'art de les marionetes, i a més d'això, interpretada només per un actor.

Carles Cañellas mostra les seves marionetes al públic en set escenes diferents, combinant històries breus amb números de ball. El que fa tan única aquesta senzilla peça, és l'amor cap al teatre de titelles que Carles mostra. A les seves mans totes les marionetes es tornen vives, tan vives que és difícil parlar d'elles com a simples ninots. En realitat veient-les ens oblidem que són titelles. Ens trobem amb veritables persones menudes que ballen, somien i tenen sentiments. Pel públic és com un viu mirall personal, davant del qual penetra en el vòrtex. Podíem sentir-los respirar i quan els veiem com es relacionen amb l'actor, aleshores estem segurs que són vives.

Cadascun dels personatges té la seva pròpia petita història. Tot comença amb un titella que surt d'una maleta. Això ens porta a un viatge sense fi a través del món dels titelles. Quan el ball de claqué d'en Johnny s'interromp a causa d'un problema tècnic, decideix tornar a l'escenari i mostrar-nos de què és capaç. El públic està en èxtasi. I per demostrar l'autonomia de la marioneta, l'avi obliga el seu company Carles a deixar-lo entrar a l'escenari perquè pugui tenir el seu minut de glòria.

També podíem sentir la por del pallaso Fèlix quan fa equilibris sobre el cable. Llavors és el torn de Mendelssohn i Schumann i Pierrot que somia amb arribar a les estrelles. Persegueix les estrelles en el seu somni -un somni ple de tendresa-. No podíem fer més que romandre en silenci i compartir la seva cursa cap a les estrelles.

I la ballarina de flamenc -Pepita Retuerto- que ho dona tot a l'escenari.

L'impressionant diàleg entre l'actor i el titella crea la sensació de què les coses realment passen ara, improvisadament. Al final Carles acosta els titelles cap al públic perquè els puguin conèixer de més a prop, just abans que els col·loqui al bagul fins a la pròxima ocasió.

Teodora Kafedzhieva / Teodora Marginova. BUTLLETÍ PIERROT #1. 24/09/2013

El màgic rostre de les marionetes catalanes encanta a Como

El titellaire ens ha regalat un dels moments més intensos del festival

Marionetes d'una agilitat prodigiosa i una estuència vetllada a l'aire lliure. Eren tants els ingredients de la quarta edició de "Alla corte di Tavà", el Festival de Teatre de Titelles que anit, ha viscut un dels moments més intensos. El programa ja senyalava Solista, l'espectacle de la companyia Rocamora de Barcelona, com un esdeveniment important. Observar a Carles Cañellas actuant amb les seves marionetes suscita l'emoció que se sent amb un veritable mestre. El titellaire català mostra una tècnica virtuosa, gairebé acrobàtica, junt amb una excel·lent sensibilitat poètica. Els seus personatges, des del simpàtic avi amb patins fins a l'exuberant ballarina de flamenc, o el poètic Pierrot, semblaven tenir vida pròpia. L'atenció del públic i els aplaudiments finals n'han reafirmat aquesta consideració general.

Sara Cerrato. LA PROVINCIA DI COMO. 24/06/2000

Marionetes d'autor

Apreciada exhibició de Cañellas amb l'espectacle "Solista"

Ha inaugurat la Mostra la companyia Rocamora amb Solista. Un espectacle del marionetista català Carles Cañellas. D'estructura senzilla: segons una fórmula difusa sobretot a l'estranger, l'espectacle es compon d'un seguit de «números», dels quals en són protagonistes personatges que es relacionen amb ell. És una forma que fa l'ullet al vell varietats i que és prestada de l'art dels «buskers», els artistes de carrer -acrobates, fantasistes, ballarins, pallasos-. Però fet amb titelles i a més «a vista». I aquí ve el més difícil, perquè si l'estructura és senzilla, la perícia tècnica necessària és notable. No hi ha una història a la qual aferrar-se o un teló per amagar-se. El manipulador està sol, davant del públic. Des d'aquest punt de vista, Solista és un espectacle -demostració de tècnica, que s'hauria de filmar i ensenyar a les escoles de manipulació, si n'hi haguessin. Cañellas conquista el públic, demostra una habilitat fora del comú donant a les marionetes moviments quasi humans. Joga amb el propi rol: alterna moments on entra dins l'acció actuant amb els seus titelles, amb altres on «es limita» a manipular, «desapareixent» literalment de la vista del públic. Toca també el virtuosisme, quan un dels personatges s'amaga rere les seves cames i ell continua movent-lo sense embolicar un fil ni perdre el ritme. Un tros de gran qualitat comparable a quan Gassman recitava cap per avall el monòleg d'Hamlet al Teatro Tenda en els anys 70: tan sols que allò era un virtuosisme d'exhibició, aquest és al servei de l'espectacle.

Pier Giorgio Nosari. L'ECO DI BERGAMO. 22/07/1997

CONTACTE ROCAMORA TEATRE: Carles Cañellas · Susanna Rodríguez

info@rocamorateatre.com · www.rocamorateatre.com

C. Manresa, 74. 08275 CALDERS (El Moianès - Barcelona)

tel.: 938 309 006 - mòbil: 616 438 555 – 667 998 603